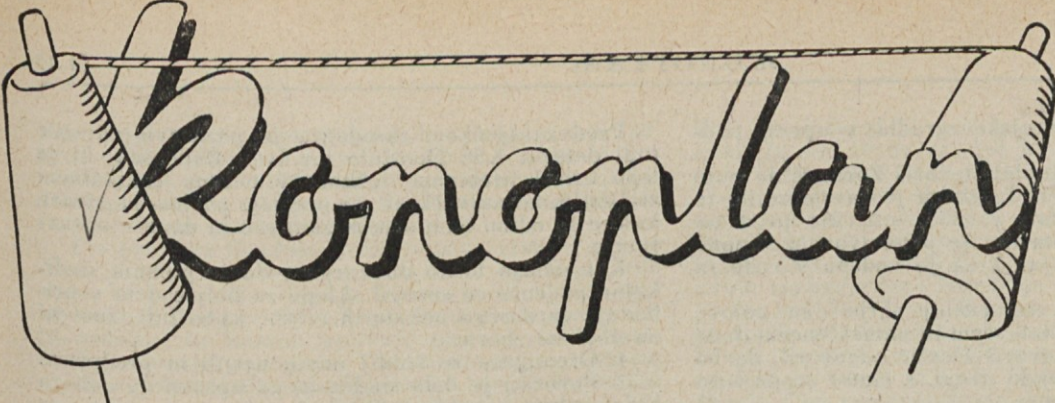

Sindikalni odborniki so osmič dajali obračun svojega dela

Dne 24. februarja 1954 je upravni odbor pred delegati delovnega kolektiva Induplati dajal obračun svojega dela. Občni zbor je bil v sindikalni dvorani ter se ga je udeležilo preko 80 povabljenih delegatov. Nevabljenih članov kolektiva je bilo zelo malo, dasiravno so bili o občnem zboru obveščeni na množičnem sestanku 22. februarja.

Občni zbor je začel predsednik sindikalne podružnice Induplati tov. Ivan Deržič, ki je predlagal kot prvo točko dnevnega reda izvolitev delovnega predsednika. Soglasno je bil izvoljen tov. Mavko, ki je nadaljeval občni zbor po sledečih točkah:

2. poročilo predsednika,
3. poročilo blagajnika,
4. izvolitev kandidacijske in volilne komisije,
5. volitve,
6. diskusija na poročila,
7. sprejetje sklepov.

Dnevni red je bil sprejet soglasno in ni bilo dodatnih pripomb. Kot prvi je poročal o delu sindikalne podružnice Induplati njen dosednji predsednik tovariš Ivan Deržič.

V svojem obširnem in izčrpnem poročilu je orisal življenje pri nas (poročilo tov. Deržiča je bilo najboljše, kar sem jih slišal v Induplati od l. 1948). V poročilu omenja uspehe, ki jih je dosegel naš kolektiv s pomočjo in s podporo sindikalne podružnice; dalje navaja nedostatke in hibe, ki so se že odpravile ali pa jih bo moral odpraviti upravni odbor, ki ga bodo delegati izvolili po razrešnici sedanjemu odboru. Tako je sindikalna podružnica vedno tolmačila svojim članom nove gospodarske uredbe, skrbela za svoje člane v tarifni politiki, skrbela za zaščito dela, organizirala tečaj iz računstva in pravopisja za tiste svoje člane, ki so te stvari že pozabili ali pa slabo poznali. Sindikalna podružnica je tudi začela tečaj oziroma predavanja iz politične ekonomije, podprla naše interno glasilo »Konopljan« ter organizirala dvoje demonstrativnih zborovanj, ko je šlo za naš Trst. Nadalje je bila organizirana proslava 30-letnice obstoja podjetja Induplati. Sindikalna organizacija je nadalje aktivno sodelovala pri volitvah v zbor proizvajalcev in pri volitvah poslancev za Ljudsko skupščino. Močna udeležba na teh volitvah je vsekakor uspeh aktivnega dela naše podružnice. Tov. Deržič je nadalje navedel novatorje oziroma racionalizatorje, katere imamo v podjetju. Omenil je uspeh v samoupravljanju kolektiva ter nabavo strojev in rezervnih delov. V poslovnem letu 1953 je dopolnil podjetje nov oddelek — tiskarna. Uspeh smo dosegli tudi z dokončno dograditvijo stanovanjskega bloka, v katerega se je vselilo 7 družin in preko 50 samcev. Ko je obravnaval zaščito dela je navedel, da smo imeli v prejšnjem letu v podjetju 58 nezgod, od tega 13 izven delovnega časa. Zaradi tega smo izgubili 650 dni (nezgode) in 84 zaradi bolezni. V bolnico je bilo poslanih 48 delavcev, v zdravilišča pa 18. Nadalje se je odobril na predlog upravnega odbora sindikata 18 delavcem dodatni dopust, 4 najslabše delavke pa so bile odpuščene, a se je vzelo na njihovo mesto takoj nove.

Pomanjkljivo je bilo sodelovanje in pomoč s strani komunistov v našem podjetju. Sindikalna uprava našega podjetja je priskrbelo za svoje člane tudi 900 m³ drv po znižani ceni, tako da so prejemniki skupno prištedili 900.000 dinarjev.

V sklopu sindikalne podružnice skrbi za prosvetno in fizikulturno dejavnost društvo »Partizan«, v katerega je vključenih 243 članov. Aktivno je bilo sodelovanje tudi pri postavitvi in odkritju spomenika padlim borcem pred vhodom v podjetje. Tudi knjižnica posluje aktivno in šteje 783 knjig, od katerih je bilo nabavljenih v 1953. letu 30 novih. Sindikalna uprava je organizirala med letom ekskurzije v sorodna podjetja ter v času dopusta izlete s tovarniškim avtobusom. Nadalje je bila na iniciativo njenih članov proti koncu sedanje poslovne dobe organizirana tovariška pomoč, katere namen je, dajati svojim članom brezobrestna kratkoročna posojila v izrednih primerih. Tovariš Deržič je na koncu svojega referata omenil še finančno stanje podjetja ter poleg ostalega omenil, da je produciralo podjetje v minulem letu 3 %, več kakor leta 1952 v kg in 20 % več tekočih metrov kakor v prejšnjem letu.

Za predsednikom je podala poročilo blagajničarka tovarišica Gerkmanova. Njeno poročilo je izčrpano in predstavlja računski prikaz dohodkov in izdatkov podružnice v preteklem letu. Omenim samo, da je bilanca aktivna in da znaša končni saldo v blagajni 64.204 din.

Za tem se je pričela diskusija okoli vprašanja, kaj je ukrenila sindikalna uprava glede na odločbo Zveznega sveta, da se grupira tekstilna industrija v osmi plačilni razred, nakar je odgovoril delegat Republiškega odbora tekstilcev tovariš Glas iz Ljubljane, da je ta odlok storniran ter ostane do nadaljnjega veljaven star položajni razred ter se bo o novi opredelitvi odločilo šele po ponovni proučitvi vposlanega gradiva. S tem v zvezi je poudaril tovariš Glas, da je govorica o nižjih plačah povsem brez osnove, ker je izdatek v zveznem proračunu za 6 % višji kakor dosednji za plačni fond ter odpade od tega 4 % plačnega fonda (zvišanja) za na novo zaposlene delavce in 2 % kot povišanje plačnega fonda od dosedanjega.

Nadaljnje vprašanje je bilo, zakaj se o ventilaciji v predilnici samo govori, ukrenilo se pa do sedaj ni še ničesar. Slišati je bilo, da so bile za predloge o montaži nove ventilacije v predpredilnici izplačane že neke nagrade ter je napravljen baje celo prototip nekega ventilatorja. Tovariš Zornada je odgovoril, da se tudi na tem že dela, vendar vsega dela ni mogoče opraviti naenkrat.

Govorice, da bi naj stanovanjske zgradbe prevzle občine, se je v nadaljnji diskusiji ovrglo z utemeljitvijo, da v takem primeru podjetja ne bodo več za interesirana graditi nova stanovanjska poslopja, ker jim bo s tem odvzeta možnost nastanjanja svojih ljudi, ki so včasih za nemoteno poslovanje podjetja istemu nujno potrebni. Predlaga se, da se ustanovi podkomisija, ki bo utemeljila željo podjetja, da osta-

nejo tovarniške stanovanjske zgradbe v upravi podjetja.

Upravnik kina Induplati tovariš Zornada je nato podal poročilo o kinu, iz katerega je razvidno, da je predvajal kino Induplati v 1953. letu 294 predstav s 104 filmi. Tem predstavam je prisostvovalo skupno 46.984 gledalcev. Blagajna kina je vodena v redu in je aktivna.

Na vprašanje, kdo bo odslej skrbel za gotove dobrine, katere so bile delavcem in nameščencem dane s strani sindikata, je tovariš Deržič odgovoril, da bo moral to delo vršiti nekdo drugi, s čimer se pa niso vsi povsem strinjali.

Zatem je podal poročilo član nadzornega odbora sindikalnega upravnega odbora podružnice tovariš Panjan ter javil pravilnost in točnost pregledanih blagajniških knjig in prilog. Na osnovi te izjave je delovni predsednik predlagal razrešnico staremu odboru, ki je bila sprejeta soglasno.

Nato so bile volitve nove sindikalne uprave ter ostalih odborov in delegacij. Zaradi redukcije toka in nenormalnega dela v podjetju, se je volilo po delegatih. Skupno je volilo 83 delegatov. V novi sindikalni upravni odbor Induplati so bili izvoljeni: Bergant Srečo, Rakar Niko, Kuzmič Anka, Zabavnik Franc, Jeretina Pepca, Sameja Pavla, Dolinšek Julka, Borštinar Dušan in Kajič Ivan. V nadzorni odbor pa so bili izvoljeni: Panjan Franc, Jeraj Franc in Juratovec Rezka. Za delegate za KSS Domžale so bili izvoljeni vsi člani upravnega odbora in kot deseti tov. Kokalj Viktor. V republiški odbor za leto 1954 pa je bil izvoljen tov. Rakar Niko.

Pred zaključkom zasedanja je pozdravil navzoče tudi delegat KSS Domžale tov. Ivan Radenšek, ki je lepo orisal premnoge težkoče v našem sindikalnem življenju, ko največkrat vse premalo pazimo na stvari, katere so edino nam samim zaupane in dane v upravljanje.

Kot zadnjo točko dnevnega reda je plenum sindikalne podružnice sprejel sklepe za boljše delo v prihodnje za doseg nekaterih ciljev, ki so bili iznešeni na občenem zboru:

1. Organizira se študij novih uredb in predpisov.
 2. Povezati je delo sindikalnega upravnega odbora z delavskim samoupravljanjem.
 3. Čim boljša udeležba na volitvah v skupščino podružnice v Domžalah.
 4. Pritožba o kategorizaciji plačilnih grup (izvede posebna podkomisija).
 5. Aktivizacija mladine v društvo Partizan. Prirediti je treba vso mladino k aktivnem delu.
 6. Predlog o upravljanju stanovanjskih zgradb (uredi posebna podkomisija).
 7. Pomoč društvu Partizan, Jarše, pri ureditvi telovadnice za tovarno.
 8. Ureditev delavskih knjižic do 1. aprila 1954.
- S sprejetjem sklepov je bil občni zbor končan.
- Na koncu smo prejeli rezultate o sestavi novega upravnega odbora sindikalne podružnice, ki sestoji: Predsednik sindikalne podružnice za leto 1954 je Bergant Srečo; tajnik Kajič Ivan, blagajnik (se kooptira v odbor brez volitev), za politično ideološko izgradnjo bo skrbel Rakar Niko. Ostali so člani upravnega odbora.

Otmar

Na obisku pri slušateljih nemščine

Že nekaj več kakor mesec dni se zbirajo k pouku vsak torek in petek v obratni pisarni tkalnice slušatelji nemščine. Obiskal sem jih, da vam o njih in o pouku kaj napišem.

Današnjega predavanja se je udeležilo 7 tekstilcev, ki so se v kratkem času enega meseca izkazali kot najresnejši kandidati, da se naučijo nemščine, katero bodo rabili pri seznanjevanju s strokovno literaturo in s tujimi strokovnjaki, ki pridejo v našo deželo z namenom, da razpečajo svoje proizvode ali pa kot strokovni instruktorji. Prepričan sem, da se vsi oni, ki stvari niso vzeli dovolj resno, ne zavedajo škode, ki so jo s tem napravili samemu sebi. Predavanje je, kakor sem že omenil, v obratni pisarni tkalnice, v kar najbolj domačem vzdušju; le velika črna tabla — strah in trepet naših mladostnih dni — priča, da se nahajamo v predavalnici. Profesorica, tov. Bolharjeva z domžalske gimnazije, si pa prizadeva, da po metodi modernih tečajev nauči svoje slušatelje vse ono, kar bodo najbolj in najprej rabili v vsakdanjem strokov-

nem življenju. Potožila mi je, da bi želela več slušateljev (18—20) saj bi večje število ne predstavljalo večjih materialnih stroškov. Seveda, tako je nadaljevala, bi bilo potrebno v tem primeru izbrati za predavanje primernejši prostor, kajti več ljudi nehoti povzroči več šuma, katerega je pa od tkalskih strojev v dosedanjem prostoru za pouk že tako več kot dovolj. Sedenje znanje ustreza znanju gimnazijskih dijakov z malo maturo, kar je pohvale vredno predvsem za one, ki se vse doslej nemščine še niso učili. Pouk bo trajal, po izjavi predavateljice, leto dni, nakar se bo pričel tečaj druge stopnje, katerega namen je izpopolniti znanje s konverzациjo.

Slušatelji so marljivi; besedni zaklad jim ne dela preglavic — pač pa spolnik, sklon in čas. To je pa razumljivo. Nihče ni prišel učen na svet in lepa je samo tista zmaga, katera je bila težko priborjena. Zato želimo slušateljem nemščine mnogo uspeha in upajmo, da bodo v bodoče prav oni tisti, ki bodo šli na strokovne ekskurzije in prakse v inozemstvo.

-k-r

Nekaj misli o škrobljenju

Eden izmed najvažnejših faktorjev, ki vplivajo na produkcijo tkalnice in kvaliteto blaga, je škrobljenje. Kakor je vsem znano, je sestavni del rastlin stročnic in gomoljnic — škrob. Vsebina škroba, n. pr. v krompirju, ni v vsaki vrsti enaka glede na mersko enoto. Krompir, ki vsebuje veliko množino škroba, ni okusen kot hrano in se ga tudi ne uporablja. Pri nas izdelujemo oziroma izločamo škrob iz krompirja. Pa ne samo iz krompirja, temveč tudi iz koruze. Poznamo pa tudi rižev škrob, in še mnogo drugih, ki pa ne pridejo pri nas v poštev.

Škrob ima lepilno zmožnost. Ne uporabljamo samega, temveč zmešanega z vodo in raznimi dodatki kot milo, loj, dekstrin, razna olja, higroskopična sredstva in antiseptična sredstva ter drugo. Za razbitje škrobovih delcev v manjše, dodajamo kemična sredstva aktivin, diastafor in nakal.

Vprašamo se, zakaj razbijemo ali razdrobimo že tako majhne delce škroba. Zato, da morejo pronicati

v notranjost škrobljene preje, ker površinsko škrobljenje več škoduje kot pa koristi. Nepravilno sestavljeno škrobilo ima že na škroblilnem stroju svoje posledice v tem, da osnova praši ali se zleplja. Na tkalskem stroju, posebno še pri gostih dostavah, je potem predelava neekonomična. Nepravilno škrobljenje opažamo na tkalskem stroju nad križnimi palicami, kjer se zbira puhlica, to so ostrgana vlakna preje. Ni pa pri tem vzrok samo škrobljenje, temveč tudi nepravilno vstavljene križne police. Tu je velika napaka; racionalno delo ovira in kvaliteto blaga slabša. Nepravilno pripravljeno škrobilo ter nepriherni dodatki lahko kvarno vplivajo pri barvanju in apretiranju. Škrobilo moramo pred barvanjem izprati, in to ne gre v vseh primerih gladko, včasih se tudi gotove spojine ne izperejo.

Sestava škrobila je do sedaj še neraziskano področje v smislu, da bi bili sigurni z enostavnim navodilom. Razne inozemske kemične tovarne priporo-

čajo svoje izdelke kot dodatek k škrobu, kot n. pr. pred vojno »Stoko« tablete in slično. Vendar je tu največkrat samo reklama ali pa dotični preparat določen samo za vlakno, ki ima gotova svojstva, za razne svile in umetna vlakna.

Pri pripravi škrobila pride v prvi vrsti v poštev čista in mehka voda. Kot pitno vodo smatrajo trdo vodo, ki pa za škrobljenje, barvanje in apretiranje ne ustreza. Trda voda vsebuje razne raztopljene soli in rudnine, ki kvarno vplivajo pri nekaterih določenih kemičnih postopkih. Vodo zato prej omeščamo pri pomočjo kemikalij, ki vežejo nase vse te snovi. Pri nas bomo postavili »Wofetit« mehčalne naprave, ki bodo velikega pomena za produkcijo in kvaliteto blaga, še več pa za ohranitev parnih kotlov ter drugih naprav. Enostaven način mehčanja vode je tudi z dodatkom sode.

Škrob, predno ga mešamo z mrzlo vodo, ga presejemo, da izločimo vse tuje primesi in debelejšje koščke škroba, nato škrobilo mešamo in pripravimo do kuhanja. Ko je masa stekleno čista in se delajo mehurčki je škrobilo gotovo. Nadaljnje kuhanje je škodljivo, ker se škrob spreminja v sladkor in je potem manjvreden ali celo neuporaben. Po kuhanju naj se mešanje nadaljuje, da se škrobilo ohlaja. Če se kuha z direktno paro, se mora pripraviti več škro-

bila. Ko je škrobilo že delno ohlajeno, dodamo mehko milo. Za 100 litrov ca. pol kg mila. Poprej je treba milo razkrojiti v mali količini vroče vode, nato šele dodati ohlajenemu škrobu. Z dodatkom mila in maščob ter olj dosežemo, da se niti med seboj ne sprimejo pri izhodu iz sušilne kamore, postanejo voljne in gladkejše. Ako uporabljamo trdo vodo, se priporoča dodatek raztopljenega čebeljega voska namesto mila.

Pri večji lepilnosti škrobila se dodaja dekstrin. Tu se zmeša posebej z mrzlo vodo, ter pripravi do kuhanja 75—80° C, nato šele doda škrobilo. Nikakor pa ne kuhati vsega skupaj. Samo z dekstrinom se ne škrobi. Čim več primesamo dekstrina, tem več maščob in mila je potrebno.

Posebna pravila še ni postavil nikdo. Navedene so tu le smernice, ki lahko veljajo kot podlaga za nadaljnje razglabljanje o pripravi škrobila. Še vedno smatrajo nekateri škroblilni mojstri škrobljenje za neko tajinstveno vedo in tudi nešteto raznih receptov je bilo spisanih — pa seveda le za domačo porabo, ker so plod dolgoletnih izkušenj. Umetnosti tu ni nobene, pač pa pameten študij, preizkušnje, kontrole in smotrno delo. Vsak škrobilec naj se zanima tudi za temperature pri procesu škrobljenja, ki so za sestavo škrobil najvažnejši činitelj, da tako dosežemo kvalitetno delo. Dobro škrobljeno — pol stkanol

Korbar

PRIČELI BOMO S TELOVADBO ZA ČLANE

Dolgo smo odlašali, a prišli le končno do sklepa, da pričnemo s člansko telovadbo. To je prvi korak in z malo volje in truda bomo želi uspehe. Brez truda in samopremagovanja ter volje in elana pa ni še nobena stvar dosegla zaželenega uspeha.

Tako smo sklenili in upamo, da bomo razvili ure članske telovadbe v prijetne ure, ki nam bodo prinesle svežino, gibčnost in zadovoljstvo.

Z redno člansko telovadbo bomo pričeli sredi marca. Upajmo, da se bo marsikdo odzval pozivu TVD Jarše, ki je doslej večerne ure predremuckal ob peči in predel niti, kakor maček svojo štrano. V Jaršah smo že imeli člansko telovadbo, katero je vodil tov. ing. Smodiš; zaradi preobremenjenosti in kasnejšega odhoda iz podjetja, pa je ta telovadba s časom izostala. Ostal je le spomin na telovadbo in želja, da bi bilo le dobro včasih pretegniti se v orodni ali partnerni telovadbi. Precej je bilo takih, ki so glasno rekli, da je sramota, da ni nikogar med nami, ki bi nas enkrat tedensko vodil po telovadnici in nam pri tem ogrel kri. Ne zahtevamo vrhunskih vaj na bradlji, drogu in krogi; želimo pa razgibanosti, veselosti in tovarištva. Želimo krepiti naše mišice, dati možganom s telovadbo več refleksa in volji več brzine. Prepričani smo, da nam bo to letos uspelo. S telovadbo bomo utrljali pot našim atletom, da se pripravijo na tekmovalna srečanja.

Ko boš prečital te vrstice, se takoj odloči, da boš tudi ti postal član-tekmovalcec ter pridobi za telovadbo še svojega tovariša, sodelavca. Poduči ga o koristih, katere si pridobiš s člansko telovadbo, povej mu, da so gojili telovadbo vsi stari narodi in da jo gojijo še danes povsod po svetu. Povej mu, da nas vodi geslo: »Zdrav duh v zdravem telesu«. Ko boš razumel ta pogovor, boš vesel, ko boš pri vratarju videl napis: DANES TELOVADBA!

Janez

KDO SE JE ZMOTIL

Nekaj mesecev se že nahaja pisarna sindikalne podružnice v poslopju vratarne. V pisarni je radijski aparat znamke »Savica«. Službujočim vratarjem je bilo dovoljeno, kratiti si dolgčas ob nedeljah s tem sprejemnikom. Resnično smo ga uporabljali včasih tudi med tednom. To so nam dovolili nekateri člani uprave podjetja in tudi predsednik sindikalne podružnice tovariš Deržič. Sredi februarja so mizarji montirali na vrata, ki ločijo vratarnico od sindikalne pisarne zapah, ki onemogoča vstop. To je bilo ukre-

njeno po nalogu tovariša Deržiča. Mnogo primernejše bi bilo, da bi ta zapah namestili na straniščna vrata, ker je postalo stranišče v vratarnici zaradi zamrznjene cevi za svoj namen neuporabno. Kdo se je torej tu zmotil? Poleg tega bi predlagali, da se preseli sindikalna pisarna v primernejši prostor, le-ta pa naj bo na razpolago našim delavcem za večerjo, saj je sedaj vratarnica med 19. in 20. uro kakor brezalkoholna restavracija. Radio pa, ki je last vseh članov sindikalne podružnice (saj je plačan iz tega fonda) naj posluša tisti, ki se je zmotil.

Vratarji

NOVINARSKI PLES

Nekega večera mi je rekla Daisy (doma je Dora): »Ali hočete z menoj na novinarski ples? Imam dve vstopnici!« Seveda sem takoj sprejel. »Prav rad, Do...« hitro sem popravil: »...Daisy, hvala lepa. Kdaj se dobiva?«

»Ob devetih.«

Do devetih sem imel polne roke dela. Prvič sta me moja sostanovalec seznanila z dejstvom, da je hotel, kjer je imel biti ples, najelegantnejši v vsem mestu in zaradi tega tudi najdražji. Drugič obleka, kravata, čevlji, izposojeno z vseh koncev. Tretjič me moja sostanovalec hkrati vprašata:

»Koliko denarja pa meniš vzeti s seboj na tako elitno prireditve?«

To je bilo vprašanje. Iztresli smo vse iz žepov — 500 din. Nikakor ni hotelo biti več.

Dora ali Daisy je bila točna, kar sicer ni, bilo v njeni navadi. V očarljivi toaleti iz črnega tafta z veličastno rožo na levi strani in z ogrlico iz ponarejenih biserov — tudi vse izposojeno.

Bila sva vesela in razigrana, da me je obšla usodna slutnja: danes se bo nekaj pripetilo!

V velikem preddvorju, pred blestečimi stopnicami v dvorano so se vrata široko odprla. Blesteča se dvorana je spominjala na pravljico. V nji se je zbral najelegantnejši svet mesta.

Daisy me je spraševala, kako se mi dopadejo toalete, jaz pa sem sledil njenemu okusu in imela me je za dobro vzgojenega mladeniča.

Tako sredi najlepšega razporeženja, ko sem bil že popolnoma gotov svoje zmage, svoje imenitnosti in elegancije, sem tik pred polnočjo zaslišal, kakor orglice, tisti glas Daisy:

»Lačna sem, da bi mi...« Več ni hotela reči, ker je bila dobro vzgojena, toda razumel sem...

»Lačna? Pojdiva v bar,« sem rekel in srce se mi je stisnilo. Pustil sem jo galantno naprej in sam pri sebi pomislil: zdaj se bo pričela ona nevarna točka programa, ki se bo usodno končala.

»Kaj želite?« sem jo vprašal pred dolgo mizo, ki je bila vsa obložena z dobrinami, ki so jih delile očarljive deklice. Pridobil sem si eno na svojo hladnokrvnost in čakal, da bom pričel z računanjem.

»Sendvič s kisló kumarico,« je rekla Daisy.

»Štirideset do petdeset dinarjev največ,« sem računaval. Toda nato je prišel še drugi in tretji in dva koščka čokoladne torte obenem s popolno gotovostjo, da Daisy doma ni nič večerjala. Menda je prav zaradi tega prešla na druge gurmanske užitke s prav neverjetnim tekom, jaz pa sem polagoma izgubljal dobro voljo, eleganco in računaval, računaval... V to pa se oglasi ena izmed deklic:

»Čašo šampanjca?« Daisy ni mogla odgovoriti, ker je imela polna usta in je le mignila z roko: seveda! — Že sem bil na koncu s svojim računanjem. Ta poslednji udarec mi je vzel sapo in me zmedel. Kar nasloniti sem se moral, Daisy pa je izpila šampanjec in se zamotala v pogovor z nekim znancem, da sem se prav zadivil taki brezobzirnosti in nazadnje je odšla z njim po dvorani.

Četrto ure, pol ure sem še stal pri mizi. Pot mi je lil s čela in dušilo me je. — Kar bo pa bo...

»Plačam,« sem rekel z glasom, katerega ne bi nikoli priznal za svojega.

»Bife je brezplačen,« so mi odgovorile deklice.

Ta hip sem občutil, kakor bi se na novo rodil, poiskal sem Daisy z neko neznano radostjo, v kateri je vse okrog mene šumelo v taktu. Bife zastonj, bife zastonj. Plešal sem, kakor nikoli in Daisy mi je rekla: »Všeč mi je, da ste tako dobre volje!«

Se petkrat sem elegantno zavil v bar in se zjutraj imenitno zbudil v — svoji postelji.

KINO SPORED V APRILU

3.—5. aprila »Winchester 73«, ponovitev ameriškega kowboyskega filma;

7.—8. aprila »Oanhyan« (Neurje), indijski film;

10.—12. aprila »Smoky«, ameriški barvni film, ponovitev;

14.—15. aprila »Obtožba«, italijanski film;

17.—19. aprila »Priateljice noči«, francoski film;

21.—22. aprila »Ustreljen ob zori«, francoski film;

24.—26. aprila »Vesna«, najnovejši in obenem najboljši slovenski celovečerni film;

28.—30. aprila »Maja v tenčici«, nemški film, ponovitev.

Poleg teh filmov bomo predvajali v aprilu ameriški barvni film »Iwanhoe« (izg. Ajvnhou). Točnega datuma za predvajanje tega filma še ne moremo povedati, vendar ga bomo pravočasno objavili.

VESELA KRONIKA

V februarju smo si ogledali 3-D film »Korak v prostor«. Po kinu pa so se nekateri fantje iz naše tovarne kljub hudemu mrazu kar enodimenzionalno sprehajali po ljubljanskih ulicah. Na dveh krajih so se menda dvodimenzionalno prestopicali z noge na nogo, tretje dimenzije (da bi se kam usedli) pa ni nihče predlagal, ker so bili menda vsi brez denarja.

Smučarji so imeli tudi v preteklem mesecu zopet sestanek, pa jih ni bilo dosti navzočih, menda zato, ker se ni ničesar delilo.

Navdušenih smučarjev, ki bi radi videli »polete na 120 m« v Planici, je tudi že preko 80; zato pa jih ni bilo na tekme naših smučarjev (ki so tudi izvedli nekaj krasnih »poletov«) več kakor 10.

Tudi tečaj nemščine smo organizirali v podjetju. Kaj, če bi organizirali nekaj podobnega tudi za »slovenščino«, saj nekaterim ne bi škodovalo obiskovanje tečaja slovenščine vsaj nekaj let.

S tem se poslavljam ter vas in Pepeta pozdravljam
Špelca

DVE ŠALI

Ko je peljal vlak skozi predor, se je neki potnik pošalil s kmetom, ki mu je sedel nasproti, rekoč:

»Očka, kaj bo pa sedaj? Peljemo se v peklo!«

Mirno mu je odgovoril kmet: »Gospod, kako bo z vami ne vem, a jaz imam vznorni listek tudi za nazaj!«

*

Tone se je namenil z železnico v Ljubljano. Ko stopi na podeželski postaji k železniškemu vozu se hoče pošaliti in reče: »No, je že Noetova barka polna?«

Takoj se mu odzove potnik iz voza: »Ne, en sedež je še prazen — osla še ni!«

KRATKE RESNICE

Vsaka ženska skriva v sebi toliko ugank, da smo lahko veseli, če jih moški vsaj nekaj rešijo.

Žena, ki je s svojim možem zadovoljna, je pravi čudež, — z ženo zadovoljnih mož pa je zelo malo.

V ljubezni je vedno nekaj norosti. Toda, tudi v norosti je pamet!

ZA SMEH IN DOBRO VOLJO

Prijatelja

Po daljšem času se srečata Špelca in Pepe.

Špelca: »Kako, Pepe? Dolgo te ni bilo na spregled!«

Pepe: »Veš, bil sem zelo bolan!«

Špelca: »Kaj pa ti je bilo?«

Pepe: »Mislim, da sem imel zastrupljenje; toda ne vem, kje naj bi ga dobil...«

Špelca: »Oh, pa se ja nisi v jezik ugriznil!«

Nagradna uganka

Rodbina Skobčevih v kinu

Oče Skobec se obrne k svojemu pred njim sedečemu sinu Karlu s prošnjo, naj ne miga vedno z glavo in vpraša nato svojo poleg njega sedečo hčerko Hano, če dobro vidi.

Gospa Skobčeva izroči svoji poleg nje sedeči hčerki Majdi bonbone in jezna nahruli za njo sedečega sina Antona, naj neprestano ne kašlja.

Stric Skobec vpraša svojo poleg njega sedečo nečakinjo Hano, kako ji film ugaja, in svojega pred njim sedečega nečaka Antona, katere znamke je krasni avtomobil, s katerim se vozi tovarniški ravnatelj.

Skobčeva teta vpraša svojo poleg nje sedečo nečakinjo Majdo, kako ji ugaja večerna obleka glavne igralka, in svojega za njo sedečega nečaka Karla, če mora neprestano požvižgavati melodije iz filma, in to povsem napačno.

Metko pa je film tako prevzel, da neprestano suva svoja dva bratca, Karla in Antona, ki sedita poleg nje.

Kateri člani Skobčeve družine so bili v kinu in kako so sedeli?!

Rešitve z ustrezajočim kuponom oddajte najkasneje do 25. marca 1954 v skrinjico »Prispevki za Konoplan«.

Zreb bo določil med pravilnimi rešitelji pet srečnejšev, ki bodo prejeli brezplačno po eno vstopnico za eno kino-predstavo v aprilu 1954, po lastni izbiri.

Nagradni kupon »Konoplana«

št. 15/1954

Izdaja v 500 izvodih kolektiv tovarne »Induplati«
Odgovorni urednik: Lipovšek Otmar
Natisnila Triglavsko tiskarno v Ljubljani